

Cimrman jezdící na kole je lepší než morfium

V posledních dnech mi není zrovna do zpěvu. Začínají prázdniny, a tak můžu začít marodit. Vždycky jsem si myslela, že angína je spíš krční záležitost (ano, na medicínu se opravdu nechystám) a tak mě dost překvapilo, když mi v pátek zubařka oznámila, že moje bolící zuby, dásně, ucho a hlava znamenají právě tu angínu. No nic, aspoň mi nemusela vytrhnout všechny zuby.

S vytrhanými zuby bych ale alespoň mohla do školy, což s infekční angínou a antibiotikama moc nejde. Samozřejmě je to hrozně typické - jediné dny školy, kdy se tam opravdu těším a zároveň jediné dny školy, kdy do ní opravdu nemůžu. Vlastně bych se ani neměla divit, že jsem ji chytla zrovna teď. Kdy jindy začít brát antibiotika, se kterými nemůžete na sluníčko, než během nejteplejších dnů v roce?

Ale už o tom přestávám mluvit, protože mám pocit, že kdybych o tom psala ještě další dva odstavce, mohla bych tu angínu na vás přenést. Podstatné je, že je mi fakt hrozně a všechno mě strašně bolí. Když jsem se vrátila v pátek ráno od zubařky a bylo mi relativně dobře, pustila jsem si záznam *Zkoušky orchestru* s Českou filharmonií a Markem Eben (na které jsem byla HAHAHA) a moc mě to bavilo. Odpoledne se to zase zhoršilo, ucho mě bolelo víc, vystřelovalo mi to do hlavy a zuby mě bolely jak po rozkousání ocelové trubky. Pustila jsem si další *Zkoušku orchestru*, tentokrát z letošního roku. A bylo mi tak blbě, že jsem se u toho vůbec nesmála. V té chvíli mi došlo, že jsem na tom fakt mizerně.

Včera večer se to opakovalo. Zapnula jsem mého milovaného Kapitána Ameriku, ale měla jsem takové bolesti, že jsem to dokázala jen poslouchat a když jsem u toho chtěla alespoň usnout, přes bolest v uchu to nešlo. Děsila jsem se protrpěného večera, ale naděje umírá poslední, a tak jsem našla záznam Českého nebe, doplněný o bonus když hráli cimrmani Záskok v Národním divadle. A na ty dvě hodiny strávené s krásným cimrmanovským humorem mi připadalo, že jsem zase člověk. Bolesti ustoupily a já se mohla smát a být poprvé za ty dva dny opravdu v pohodě. Na tom je vidět, jak je jejich humor geniální. Už tolikrát mi pomohl zbavit se bolesti na srdci a tentokrát i od bolesti na dásni a to je na Cimrmanovi prostě úžasné. Protože třeba Zdeněk Troška vám pomůže zbavit se jen vašeho IQ.

A dneska jsem pokračovala v sérii malých zázraků. Ráno jsem se probudila a hned mi bylo blbě. Super.

Ale dneska se zároveň jel i závod mistrovství ČR v cyklistice. Od mistrovství světa v září to byl první závod, který jsem viděla od začátku do konce. Nevím ale, proč musím vždycky nejdřív onemocnět, abych se mohla na nějaký závod podívat. Protože na MS je to už taková tradice, že jsem nemocná.

Každopádně, posunutý start na 8:00 mi vůbec nevěděl, vzhledem k tomu, že jsem se vzbudila už v šest kvůli práškům. Nemohla jsem se dočkat, až se budu koukat, protože mi to vážně hrozně chybělo. Ale až dneska během přenosu jsem zjistila, jak moc mi to chybělo.

V posledních třiceti kilometrech na mě přišla moje stará známa vynervovanost, kdy už prostě nedokážu závod jen pasivně sledovat, ale přes obrazovku radím závodníkům, co mají dělat, na koho si mají dát pozor; z nervozity mě bolí břicho a taky ruce od toho, jak si je mnu.

Normálně se za to nemám moc ráda, protože si připadám blbě, když začnu na poklidný dům vykřikovat jména závodníků, ale tentokrát jsem si to opravdu užívala, protože jsem se už podruhé během čtyřadvaceti hodin cítila jako člověk. Radost z toho, že se můžu opět koukat na závod, že můžu sledovat Vakyho s Königem, že můžu poslouchat komentář a historky "expertů" na ČT4, to

všechno ze mne odválo tu hrůzu předchozích dní a já byla opravdu šťastná.

Takže teď, dvě hodiny po dojetí závodu už mě zase hrozně bolí tvář a mám chuť, prostřelit si ucho, aby mě přestalo bolet. Lituju, že Tour začíná až v sobotu, protože netuším, jak to do té doby vydržím. Chtěla bych sepsat o závodě reportáž, protože už jsem dlouho nic o cyklistice nepsala (naposledy o MS a to jsem byla - hádejte co? - nemocná), ale nevím, jestli se mi to podaří, protože mám pocit, že mi praskne hlava.

Takže kdybyste ode mě po tomhle článku dlouho nic nového nečetli, tak jsem se buď uzdravila nebo zastřelila.

From:

<http://www.bethulda.cz/> - **Bětkosvět**

Permanent link:

http://www.bethulda.cz/doku.php?id=cimrman_kolo

Last update: **2016/09/27 19:03**

